

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΛΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 15
264—Γραφεῖον ὁδ. Ἐρμού—264

Παρακαλοῦνται οἱ κκ. συνδρομηταὶ τῆς «Ἀθηναϊδος» καὶ τῶν ξένων Περιοδικῶν ν' ἀποσεύλωσιν ἐγκαίρως τὰς συνδρομάς των, ὅπως μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς ἀποστολῆς τῶν φύλλων.

Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ δύνανται ν' ἀποστεύλωσιν αὐτὰς διὰ γραμματοσήμου ἑλληνικοῦ, ἀγγλικοῦ καὶ γαλλικοῦ.

Εἰς τοὺς πληρόνοντας τὴν συνδρομὴν τῆς «Ἀθηναϊδος» δίδεται Δωρεῖάν χρωματισμένη εἰκὼν.

Πρὸς ἐπικύρωσιν, ὅσων κατὰ καιρὸς ἐγράψαμεν ἐν τῇ «Ἀθηναϊδί», περὶ ἀνάγκης ἐθνικῆς ἐκδόσεως τῶν Ἀγίων Γραφῶν καὶ τῆς ἐλευθέρως τούτων κυκλοφορίας, ἀναφέρομεν τὸ ἐξῆς λίαν διδακτικὸν καὶ συγκινητικὸν γεγονός. Ἐκ τούτου καταφαίνεται καὶ ἡ μερίστη τῆς Ἀγ. Γραφῆς ἐπιτροπῇ πρὸς ἠθικοποιήσιν καὶ αὐτῶν τῶν κακούργων.

Ἡ πρώτη συνάθροισις τῆς ἐν Shereditch τῆς Ἀγγλίας βιβλικῆς ἐταιρίας ἐγένετο ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, εἰς ἣν πολὺ εἶχε συρρέουσι πλήθος. Ἐβδομάδας τινὰς ὕστερον οἱ εἰσπράκτορες ἐπορεύθησαν εἰς μίαν χήραν, ἔχουσαν μικρὸν μάγαζεϊον, ζητοῦντες συνδρομὴν, ἣν πάντοτε ἐπλήρωνε λίαν εὐχαρίστως. Ἐνῶ ἐξήρχοντο ἡ χήρα εἶπεν αὐτοῖς: «Ἐγὼ ἓνα ἐνοικιαστὴν ὁστις πάντοτε ἀτενῶς ἐρευνᾷ τὴν Γραφὴν νομίζω δὲ ὅτι θὰ προσέφερε συνδρομὴν». Οἱ εἰσπράκτορες εἰσήχθησαν εἰς αὐτὸν νὰ ζητήσωσι τὴν συνδρομὴν. Οὗτος ἀσμένως ἐδέξατο καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς μίαν γυναῖκα, καὶ τοῖς εἶπε νὰ γράψωσι τὸ ὄνομα του ὡς συνδρομητοῦ δι' ἡμισυ σελίνιον καθ' ἑβδομάδα. Οἱ κύριοι ἐξεπλάγησαν καὶ ἐδίστασαν νὰ λάβωσι τοσοῦ-

τον καὶ ἐξέφρασαν τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἐπιστρέψωσι μέρος. "Οχι εἶπεν οὗτος «τὰ πάντα ὀφείλω εἰς τὴν ἐν Shereditch βιβλικὴν ἐταιρίαν.» Μετὰ τινὰ χρόνον ἡ ἐπιτροπὴ θέλουσα νὰ αὐξήσῃ τὸν ἀριθμὸν τῆς, ἐπρότεινε αὐτῷ νὰ γίνῃ μέλος αὐτῆς. Οὗτος ὁμως ἠρνήθη εἰπὼν ὅτι δὲν εἶναι ἄξιος νὰ ἀποτελέσῃ μέρος τῆς ἐπιτροπῆς. «Ἐὰν θέλετε πλείοτερα χρήματα, εἶπε, τὰ δίδω ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ γίνω μέλος τῆς ἐταιρίας σας.» Ἐν ἑτάς ὕστερον ἐζήτησε νὰ ἴδῃ τὴν ἐπιτροπὴν καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν: «Ἐζητήσατε νὰ μάθητε τὸν λόγον τῆς ἀρνήσεώς μου ν' ἀποτελέσω μέρος τῆς ἐπιτροπῆς σας. Νῦν σας λέγω διότι νῦν τὰ χεῖλη μου δύνανται ἐλευθέρως νὰ λαλήσωσιν. Ἀναχωρῶ εἰς Ἀμερικὴν τὴν ἐβδομάδα ταύτην. Ἴδου πέντε γυναῖκα ἐν συντόμῳ δὲ καὶ ἡ ἱστορία μου. Πρὸ δύο ἐτῶν ἤμην εἰς τῶν μάλλον ἀσώτων νέων τοῦ Λονδίνου. Ἡμῖν κοινὸς βαλαντιοτόμος. Ἐν τῇ ἐπετείῳ ἡμέρα τῆς συναθροίσεώς σας ἰδὼν τὴν ἐκκλησίαν βριθούσαν κόσμου, ἐγὼ, μὲ τινὰς τῶν συντρόφων μου ἐν ἀδικοπραγίαις, εἰσήλθομεν ὅπως ἐπιδιωξώμεν τὸ ἀδίκον ἔργον μας.

Ἐνεκα τοῦ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πλήθους ἐχωρίσθημεν. Ἐγὼ ἤμην ἀκριβῶς ἀπέναντι τοῦ λαλοῦντος. Αἱ πρῶται λέξεις ὧς ἤκουσα ἦσαν «οὐ κλέψης». Ἡ προσοχὴ μου προεκλήθη ἡ συνείδησις μου ἐξηγέρθη· ναι, δάκρυα ἤρχισαν νὰ ρέωσιν. Εἰς μάτην οἱ σύντροφοί μου ἐνεύσαν ὅπως ἀρχίσωμεν τὸ ἔργον. Ἀμα ὡς ἡ συνέλευσις ἐληξε ἐξήλθον, ἐρρίφθη εἰς τὴν πρώτην τυχούσαν ἀμαξάν, διηυθύνθη εἰς τὴν κατοικίαν μου εἰς τὴν δυτικὴν τῆς πόλεως ἀκρᾶν,

επλήρωσα τὸ ἐνοίκιόν μου, ἔλαβον ὄλην μου τὴν ἀποσκευὴν, καὶ ἦλθον εἰς τὸ μέρος τοῦτο τῆς πόλεως, ἵνα κρυθῶ ἀπὸ τῶν συντρόφων μου καὶ θεῖα συνάρσει εὔρον τὴν κατοικίαν ταύτην. Ἀμέσως εἰήτησα μίαν Ἱερὰν Γραφὴν καὶ κατὰ πρώτην φοράν εἰς τὴν ζωὴν μου ἐπελήφθην τῆς ἀναγνώσεως αὐτῆς. Εὔρον τὰς πεποιθήσεις μου περὶ τῆς κακῆς διαγωγῆς μου ὑψημέναις· ἐλπίζω δὲ οἷον εὔρον εἰρήνην καὶ ἀνάπαυσιν ἐν τῇ πίστει εἰς τὸν Σωτῆρα ἐκεῖνον ὃν ἡ Γραφή ἀποκαλύπτει.»

ΤΑ ΜΕΣΑ ΤΗΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Ἡ μείζων ἢ ἐλάσσων εὐπορία ἔθνους τινος παρετηρήθη ἀείποτε ὅτι ἐξήρηται ἐκ τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας τῶν ὁποίων διατιθησιν. Ὅδοι καὶ σιδηροδρόμοι ἀποτελοῦσι τὰς ἀρτηρίας καὶ φλέβας δι' ὧν διοχετεύεται ἡ ζωὴ πάσης χώρας· ἀνευ τούτων νέκρωσις καὶ μαρasmus. Τοῦτο καταδοῦσαι πολλὰ κυβερνήσεις βοηθοῦσιν εἰς τὴν στρώσιν σιδηροδρόμων καὶ ὁδῶν ἑταιρίας, αἵτινες οὐδεμίαν ἐλπίζουσιν ἀπολαύην ἐκ τῆς ἐνεστῶσης τῶν συνδεομένων πόλεων συγκοινωνίας. Ἀλλ' ἡ ὑπαρξίς τῶν μέσων τῆς μετακομίσεως μετὰ βραχὺ χρόνον διάστημα οὐ μόνον πληθύνει ἀκατοικήτους ἄλλοτε πόλεις καὶ κάμας, ἀλλὰ καὶ ἀνακουφίζει ἐξ ὑπερέκτασης πληθυσμοῦ ἄλλας αἰτίνας θὰ περιήρχοντο εἰς δυσχέρειαν οικονομικῆν. Ἡ κυβερνήσις τῶν Ἡν. Πολιτειῶν ἤτις ἄλλως τε οὐδόπως κατὰ γενικὸν κανόνα ἀναμιγνύεται εἰς ἰδιωτῶν ἐπιχειρήσεις, εἰς τὸ τῆς συγκοινωνίας κεφάλαιον ἐπέστησε μεγάλως τὴν προσοχὴν καὶ οὐ μικρὰν παρέχει τὴν συνδρομὴν εἰς ἰδιωτικὰς ἑταιρίας αἵτινες ἀναλαμβάνουσι τὴν στρώσιν σιδηροδρόμων οὐχὶ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐπικερδῶν. Ἀποτελεσμα τοῦτου εἶναι ὅτι πόλις κατοικοῦμένη μόλις ὑπὸ τριῶν χιλιάδων ἀνθρώπων, μετὰ τὴν ἑναρξιν τῆς συγκοινωνίας πληθύνεται καὶ εἰς βραχὺ διάστημα χρόνου καθίσταται ἐκ τῶν σημαντικῶν. Ἐὰν παρ' ἡμῶν τοιοῦτό τι ἐγένετο ἠθέλομεν καταστήσει τὴν ἡμετέραν χώραν ἀληθὴν παράδεισον. Χέρσοι γαίαι ἠθελον καλλιεργηθῆ· νεκρὰ νῦν πόλεις ἠθελον ἀναζήσει καὶ ἡ κίνησις τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν προϊόντων ἠθελε φέρει μεγάλην τροπὴν εἰς τὰ καθ' ἡμᾶς πράγματα βελτιομένων πολλῶν κακῶς ἔχόντων. Ἡ στρώσις σιδηροδρόμου ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ πρὸ τῆς τελειώσεως αὐτοῦ ἐθεωρεῖτο παρὰ πολλῶν ὡς ματαιοπονία καὶ ἔργον ἄσκοπον. Τὸ βραχὺ τῆς ἀποστάσεως ἔφερε τινὰς νὰ σκεφθῶσιν ὅτι αἱ ἄμαξαι ἦσαν ἱκαναὶ νὰ μεταφέρωσι τοὺς μεταβαίνοντας εἰς ἑκατέραν τῶν πόλεων. Τί ὁμῶς συνέβη; Ἡ συγκοινωνία ἠξίθη τόσον ὥστε οὐ μόνον ὁ σιδηροδρόμος μεταφέρει ἑκατοντάδας ἐπιβατῶν καθ' ἑκάστην τῆς ἀναχωρήσεως αὐτοῦ ὥραν, ἀλλὰ καὶ ἄμαξαι ἐργάζονται πολὺ μεταφέρουσαι ἰδίως τοὺς ἔχοντας ἀποσκευὴν ἐπιβάτας. Ἡ ἐπιχειρήσις ὅθεν ἡ θεωρουμένη ἄσκοπος καὶ οἶονε ἀπλητισμένη ἀπέβη

ἐκ τῶν ἐπικερδεστέρων. Ἡ διὰ σιδηροδρόμου ἐπομένως συγκοινωνία παρ' ἡμῶν δέον νὰ ἦ τὸ πρῶτον τῆς κυβερνήσεως μέλημα διότι ἀνευ αὐτῆς οὐδὲν ἀγαθὸν δύναται νὰ προέλθῃ ἐν τῇ πατρίδι ἡμῶν.

ΤΑ ΗΦΑΙΣΤΕΙΑ ΚΑΙ ΑΙ ΕΚΡΗΣΕΙΣ ΑΥΤΩΝ

Τὰ ἡφαίστεια καὶ οἱ σεισμοὶ εἰσὶν ἀναμφισβητήτως ἀποτελέσματα τῆς αὐτῆς ὑπογείου ἐνεργείας, καὶ τοῦ τὰ φαινόμενα τὰ ὅποια παράγουσι ἐπὶ τῆς γῆνης ἐπιφανείας εἰσὶ λίαν διάφορα. Μεγάλα εἰσὶ τὰ διαμερίσματα χώρας εἰς τὰ ὅποια αἱ ἡφαίστεια ἐκρήξαι καὶ αἱ δονήσεις σφοδρῶν σεισμῶν περιορίζονται. Ἐπὶ ὁλοκλήρων καὶ ἀπεράντων ἐκτάσεων αἱ ἡφαίστεια ἐκχύσει διανέμονται κατὰ διαλείμματα· καὶ δι' ὧν τῶν μεταξόντων διαστημάτων ὑπάρχει πρόδηλος ἀπόδειξις ὅτι τὸ ὑπόγειον πῦρ ἀδιακόπως ἐνεργεῖ· διότι τὸ ἔδαφος σαλεύει ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐκ σεισμῶν· ἀέριαι καὶ ἰδίως ἐξ ἀνθρακικοῦ ὀξέως ἐξέρχονται ἀσθένως ἀπὸ τοῦ ἔδαφους· πηγαὶ πολλάκις ἀναπηδῶσι θερμόταται, τὰ ὕδατα τῶν ὁποίων εἰσιν ἔμπλεα τῶν αὐτῶν μεταλλικῶν ὑλῶν αἱ ὅποια ἐξέρχονται ἐκ τῶν ἡφαιστειῶν διαρκουσῶν τῶν ἐκρήξεων αὐτῶν.

Ἐκ τῶν ἡφαιστειῶδων τούτων χωρῶν ἡ τῶν Ἄνδεων, ἐν τῇ μεσημβρινῇ Ἀμερικῇ, εἶναι ἐκ τῶν μέλλων ὠρισμένων. Ἀρχομένη ἐκ μεσημβρίας ἐν τῇ Χιλῇ, εἰς τὴν τεσσαρακοστὴν ἐκτὴν μοῖραν νοτίου πλάτους, προβαίνει ἡ ἐκτείνεται βορείως εἰς τὴν εικοστὴν ἐβδόμην μοῖραν, σχηματίζουσα ἀδιάκοπον γραμμὴν ἡφαιστειῶν. Τὰ ἡφαίστεια τῆς Χιλῆς ὑψοῦνται ἐκ γρανωτῶδων ὄρεων. Ἡ Βιλλαρικά ἐν ἐκ τῶν κυριωτέρων, φλέγεται ἀδιακόπως, εἶναι δὲ τοσούτον ὑψηλὸν ὥστε εἶναι ὄρατὸν ἐξ ἀποστάσεως 150 μιλίων. Δὲν παρέχεται ἔτος εἰς τὸ μέρος τοῦτο τοῦ κόσμου ἀνευ ἐλαφρῶν δονήσεων σεισμοῦ. Ἄπαξ δὲ καθ' ἑκατονταετηρίδα ἡ καὶ συχνότερον, τρομεραὶ δονήσεις συμβαίνουσι, ἐξ ὧν ἡ χώρα ἀπὸ ἀκροῦ εἰς ἀκρον κλονίζεται, καὶ συνεχεῖς ἐκτάσεις γῆς, σὺν τῷ πυθμένι τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὀκεανοῦ, ὑψώθησαν ἀπὸ ἐνὸς ἕως εἰκοσι ποδῶν ὑπεράνω τῆς προτέρας αὐτῶν ἐπιφανείας καὶ θερμοὶ πηγαὶ ἀφρονούσιν εἰς τὴν χώραν ταύτην, περιέχουσαι καὶ ἄπειρα μεταλλικὰ ὕδατα.

Ἀκολουθοῦντες τὴν πορείαν ἡμῶν πρὸς βορρᾶν, εὐρίσκουμεν ἐν Περούβῃ ἐν μόνον ἡφαιστειῶν ἐνεργούν· ἀλλ' ἡ χώρα ὑπόκειται τοσούτον εἰς σεισμούς ὥστε δὲν παρέχεται ἑβδομάς ἀνευ δονησῶν πολλοὶ δὲ ἦσαν τοσούτον σφοδροὶ ὥστε μεγάλας μεταβολὰς παρήγαγον ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας. Βορειότερον εὐρίσκουμεν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Κουίτου, ἐνθα αἱ Ἄνδεις ἔχουσι τὸ μέγιστον αὐτῶν ὕψος, τὴν Τουαγουράγουαν, τὸ Κοτοπάξιον, τὴν Ἀντιζάναν καὶ Πιχίνχαν, τὰ τρία πρῶτα ἐκ τῶν ὁποίων οὐχὶ ἀσυνήθως ἐξερέγονται φλόγας. Ἐκ τῆς Τουαγουράγουας ἐν ἔτει 1797 κατήλθε κατακλυσμός λάσπης καὶ ἐκάλυψε κοιλάδα χιλίων ποδῶν πλάτους μέχρι βάθους 600 ποδῶν. Ἐτι βορειότερον τρία μεγάλα ἡφαίστεια ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τοῦ Πάστο

καὶ τρία ἕτερα ἐν τῇ τοῦ Ποπαγιάν. Ἐν τῇ Γουαδεμάλα καὶ Νικαραγουῇ, ταῖς κειμέναις μεταξὺ τοῦ ἰσθμοῦ τῆς Παναμάς καὶ τοῦ Μεξικοῦ, εἰσὶν εἰκοσι καὶ ἐν ἡφαίστεια. Ἡ μεγάλη αἰτή ἡφαιστειώδους σειρᾶς, ἐκτεταμένη ἐπὶ πολλὰς χιλιάδας μιλίων ἀπὸ μεσημβρίας εἰς βορρᾶν, στρέφεται πρὸς τὸ Μεξικὸν καὶ ἐκτείνεται εἰς μέγα ὄροπέδιον, μεταξὺ τῆς δεκάτης ὀγδόης καὶ εικοστῆς δευτέρας μοίρας νοτίου πλάτους.

Πέντε ἐνεργὰ ἡφαίστεια διασχίζουν τὸ Μεξικὸν ἀπὸ δυσμῶν εἰς ἀνατολὰς, ἦτοι ἡ Τούξλας, ἡ Οὐρίζαβα, τὸ Ποποκατέπτελ, τὸ Ζορούλλον καὶ ἡ Κολίμα. Περὶ τῆς παραδόξου ἐκρήξεως τοῦ Ζορούλλου λαλήσωμεν κατωτέρω. Πρὸς βορρᾶν τοῦ Μεξικοῦ εἰσὶ τρία ἢ κατὰ τινὰς πέντε ἡφαίστεια ἐν τῇ χερσονήσῳ τῆς Καλιφορνίας. Ἐν ἔτει 1812 σφοδροὶ σεισμοὶ ἐκλόνησαν τὴν κοιλάδα τοῦ Μισσισιππὶ ἐν Νέα Μαδρίτη, ἐπὶ ἐκτάσεως τριακοσίων μιλίων. Πρὸς βορρᾶν κεῖται ἡ νῆσος τῆς Ἰαμαϊκῆς, ἣτις μετ' ἑνὸς πλησιοχώρου θάλασσης, πολλάκις ἠθάνθη φεβρουῦς τινάγουσι, πρὸς δυσμᾶς εἶναι ἡ ἡφαιστειώδης ἄλυσος τῆς Γουαδεμάλας καὶ τοῦ Μεξικοῦ πρὸς νότον αἱ ἀκταὶ καὶ τὰ ὄρη τῆς Κολομβίας δεινῶς κλονίζονται πρὸς ἀνατολὰς δὲ ὁ Ἄγ. Βικέντιος καὶ ἡ Γουαδολούπα εἰσὶ ἐν πλήρει ἐνεργείᾳ. Ἐκ τούτων φαίνεται ὅτι ἡφαίστεια ὑψοῦνται καὶ σεισμοὶ συμβαίνουσιν ἀδιακόπως ἐκ τῆς Χιλῆς μέχρι τοῦ βορείου μέρους τοῦ Μεξικοῦ· πιθανῶς δὲ θέλει ἐξερευθῆ ὅτι ἐκτείνονται ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου Χόρν μέχρι τῆς Καλιφορνίας.

Ἡ γραμμὴ ἐξακολουθεῖ διὰ τῶν φλεγόντων ὄρεων τῆς βορειοδυτικῆς Ἀμερικῆς οὕτως ὥστε νὰ διαπερῇ τὴν Καμφάτταν ἐπὶ τῆς Ἀσιατικῆς αὐτῆς πλευρᾶς· ἐνταῦθα δὲ στρεφόμενη εἰς ἕτερον διεύθυνσιν εὐρίσκουμεν αὐτὴν εἰς τὰς Κουρίλας νήσους, τὴν Ἰαπωνίαν, τὴν Φορμόζαν, τὰς Φιλιππίνας, τὰς Μολούκας, τὴν Νέαν Γουινέαν καὶ τὰς νήσους τοῦ Σολομῶντος καὶ τῶν Νέων Ἑβριδῶν μέχρι τῆς Νέας Ζηλανδίας. Ἐκ τῆς Κελήβης εἰς τῶν κλάδων προβαίνει εἰς βορειοδυτικὴν διεύθυνσιν διὰ τῆς Ἰάβας καὶ τῆς Σουμάτρας καὶ μέχρι τοῦ κόλπου τῆς Βεγγάλης· καὶ πέραν ταύτης εὐρίσκουμεν χώραν ἐν τῇ βορείᾳ Ἰνδικῇ ὑποκειμένην εἰς σεισμούς, ἣτις φέρεται ἡμᾶς ἀπ' ἐνὸς ἐπὶ τῆς ἡφαιστειώδους ἐν Τασταρία χώρας, ἡ ἐξ ἕτερου διὰ τῆς Μικρασίας εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἀρχιπέλαγος, τὴν Σικελίαν, τὴν Νεάπολιν, εἶτα δὲ εἰς τὰς Καναρίας νήσους καὶ τὸ Πράσινον Ἀκρωτήριον. Πολλὰ ἀπομεμονωμένα ἡφαιστεια εἰσὶν ἐπίσης ἐσπαρμένα ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς φαινομενικῶς ἀσχετὰ πρὸς τὸ μνημονευθὲν ἐκτεταμένον σύστημα. Ὑπάρχουσι περὶ τὰ 400 ἡφαιστεια ὄρη γνωστὰ ἐν διαφόροις τῆς γῆς μέρεσι, πλείονα δὲ τοῦ ἡμισέως τούτου παρέσχον τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἐνεργείας αὐτῶν ἐν τοῖς νεωτέροις χρόνοις. Πλὴν τῆς ἀνεγνωρισμένης ἐνεργείας τῶν γνωστῶν ἡφαιστειῶν, μικροὶ δονισμοὶ σεισμῶν γίνονται ἐπαισθητοὶ ἐνθα ἡφαιστειώδεις ἐκρήξεις εἰσὶν ἀγνωστοί. Αὗται εἰσὶν ἀπλᾶι τρομῶδεις κινήσεις ὑποτιθέμεναι ὡς παραγόμεναι ἐκ μεγάλων κρίσεων ὑπογείου κινήσεως τάρτα-

τούσης χώρας λίαν ἀπεχούσας ἐκ τῆς σκηνῆς τῆς ἡφαιστειώδους ἐνεργείας.

Μεταξὺ τῶν τῆς Εὐρώπης ἡφαιστειῶν, ὁ Βεζουβίου εἶναι ἐκ τῶν ἐπισήμων. Ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ πρώτου ἀποικισμοῦ τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν μεσημβρινὴν Ἰταλίαν, τὸ ὄρος τοῦτο οὐδὲν παρείχε σημεῖον τοῦ ἡφαιστειώδους αὐτοῦ χαρακτήρος εἰ μὴ τὸ ἐκ τῆς ὁμοιότητος κατὰ τὴν κατασκευὴν πρὸς ἄλλα γνωστὰ καὶ φλέγοντα ὄρη. Ὁ ἀρχαῖος αὐτοῦ κῶνος ἦτο κανονικότητος σχήματος, φέρων ἐπὶ ἐπιπέδου κορυφῆς, τὰ λείψανα ἀρχαίου κρατῆρος, ἐνδεδυμένου ἐσωτερικῶς δι' ἀγρίων κλημάτων. Ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ αἱ πλευραὶ τοῦ ὄρους ἦσαν ἐσκαπασμέναι δι' εὐφώρων ἀγρῶν πλουσίας καλλιεργημένων, ἐπὶ τῶν προπόδων δ' αὐτοῦ ἦσαν αἱ πολυπληθεῖς πόλεις τοῦ Ἠρακλείου καὶ τῆς Πομπηίας. Ἀλλ' ἡ σκηνὴ τῆς ἀναπαύσεως κατεδικάσθη ἐπὶ τέλους εἰς μεταβολὴν, καὶ τὸ ἡφαιστειώδες πῦρ ἀνεκλήθη εἰς τὸν κύριον αὐτοῦ σωλῆνα ὅστις, ἐν τινι ἀγνώστῳ προηγούμενῳ ἐποχῇ, ἔδωκε διέξοδον εἰς ῥυάκια ἀναλελυμένης λάβας, ἀμμου καὶ σκωρίας.

Τὸ πρῶτον σύμπτωμα ἀναζωπυρώσεως ἐγένετο ἐν μορφῇ σειμοῦ, συμβάντος ἐν ἔτει 63 μ. Χ. προξενήσαντος σημαντικᾶς ζημίας εἰς τὰς πλησιοχώρους πόλεις. Ἐκτοτε μέχρι τοῦ ἔτους 79, ἐλαφροὶ κλονισμοὶ ἦσαν συχνοί. Μηνὶ δὲ Αὐγούστῳ τοῦ ἔτους ἐκεῖνου κατέστησαν πολυαριθμότεροι καὶ σφοδρότεροι ἕως οὗ ἐληξάν ἐπὶ τέλους εἰς ἐκρήξιν. Πυκνὴ στήλη ἀτμοῦ ἐφάνη πρῶτον ἀνοψομένη ἀπὸ τοῦ Βεζουβίου, καὶ τὸ μέλαν νέφος διεστρώσατο πολλαχού ὑπὸ φλογῶν ζωηρῶν ὡς ἀστραπή, τὰς ὁποίας διεδεχετο σκότος βαθύτερον τοῦ τῆς νυκτός. Τέφρα ἐπίπτε καὶ ἐπὶ πλοίων πολλὰ ἀπεχόντων μίλια, τὸ ἔδαφος ἐσάλυσε, καὶ ἡ θάλασσα ἀπεχώρει τῆς ἀκτῆς, ἐνῶ ἡ τῆς τέφρας βροχὴ καὶ αἱ σκωρίαὶ ἔθασαν τὰς πεδιάδας. Ἐν τῇ ὀλεθρία ταύτῃ ἐκρήξαι αἱ πόλεις τοῦ Ἠρακλείου, τῆς Πομπηίας καὶ Σταβίας, οὐ μακρὰν τῆς Νεαπόλεως, κατεπλακώθησαν καὶ ἐτάφθησαν. Ἀξίον δὲ παρατηρήσεως ἐστὶν ὅτι δὲν κατεστράφησαν ὑπὸ τῆς λάβας, ἀλλ' ἐκαλύφθησαν ὑπὸ σωρῶν πολλῶν ποδῶν ὕψους τοῦ πεσόντος ὑλικοῦ. Ἐν οὐδενὶ τῶν ἀνασκαπτομένων λειψάνων εὐρίσκουμεν τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἐνεργείας τοῦ πυρός. Ἐν ἔτει 1036 ἡ πρώτη ἐκρήξις ρεούσης λάβας συνέβη· δευτέρα ἐν ἔτει 1049 καὶ ἡ τρίτη ἐν ἔτει 1138· μετὰ ταῦτα ἐγένετο ἀνάπαυλα ἐπὶ 188 ἔτη. Τῷ 1301 σεισμοὶ πολλοὶ ἐγένοντο, οὓς ἐπικολούθησαν ἐκρήξις λάβας. Ἡ ἐπομένη ἐκρήξις ἦν τῷ 1306, μεταξὺ δὲ ταύτης καὶ τοῦ 1631 μόνον μίᾳ ἄλλῃ συνέβη ἐν ἔτει 1300 καὶ αὕτη ἐλαφρά. Ἀλλὰ διαρκούσης τῆς περιόδου ταύτης, καίτοι τοιαῦτα τινὰ δὲν συνέβησαν, συχνοὶ σεισμοὶ ἐπὶ διετίαν ἐτάραξαν τὴν περιοχὴν τοῦ Φληγαρικοῦ πεδίου, οἵτινες τῇ 27 καὶ 28 τοῦ Σεπτ. 1538 κατέστησαν ἐπιφοβοί. Ἐπὶ τέλους τὴν νύκτα τῆς 29, ἐπὶ τῆς μικρᾶς πόλεως Τριπέργουλας ἠνεψήθη κόλπος ἐξ ἑνὸς τμημάτος ἀδιαλύτου λάβας, τέφρα ὕδατι μεμιγμένη καὶ φλόγες ἐξέρχοντο. Ἡ τέφρα ἔπесεν ἐν ἀπέριρρῳ ποσότητι καὶ ἐν αὐτῇ

τῆς Νεαπόλεως. Ἡ θάλασσα ἀπεχώρησεν αἰφνης ἐπὶ 200 γουάρδας καὶ μέρος τοῦ πυθμένου διεμίεινε ζῆρον ὀλόκληρος ἢ ἀκτὴ ἐπὶ μακρὰν ἀπόστασιν ὑψώθη ἐπὶ πολλοὺς πόδας, καὶ ἔκτοτε ἔμεινεν οὕτω. Ὁ λόφος ἐκλήθη Νέον ὄρος ἔχει δὲ ὕψος 440 ποδῶν καὶ ἐν καὶ ἡμισυ μίλιον περίμετρον. Εἶναι ἡραιότεριον ὁ κρατὴρ τοῦ ὀποίου ἔχει βάθος 421 ποδῶν. Ἡ ἀνύψωσις αὐτοῦ ἦτο κυρίως τὸ ἔργον μιᾶς ἡμέρας καὶ μιᾶς νυκτός. Ἐπὶ μίαν ἑκατονταετηρίδα σχεδὸν μετὰ τὴν γένεσιν τοῦ Νέου ὄρους, ὁ Βεζουβίος ἔμεινεν ἥσυχος· ἀλλὰ τὸν Δεκέμ-

τέρων ἦν ἐν ἔτει 1794, ὅτε χεῖμαρρος λάβας προσερχόμενος ἀπὸ τοῦ ὄρους ἐπροχώρησεν εἰς τὴν θάλασσαν εἰς ἀπόστασιν 362 ποδῶν καὶ εἰς πλάτος 1172 ποδῶν. Οἱ ὄγκοι τῆς ὕλης τῆς ἐξερευθείσης ἀπὸ τοῦ Βεζουβίου κατὰ διαφόρους καιροὺς λίαν ὑπερέχουσι ὀλόκληρον τὸν ὄγκον τοῦ ὄρους καὶ διως τοῦτο οὐδεμίαν φαίνεται ὑφιστάμενον ἐλάττωσιν.

Μετὰ τὸν Βεζουβίον ἀξία σημειώσεως εἶναι ἡ Αἴτνη. Ὑψοῦται παρὰ τὴν θάλασσαν μέχρι 11000 ποδῶν, καὶ φαίνεται ὅτι ὑπῆρξεν ἐν ἐνεργείᾳ εἰς ἀρχαιοτάτους

Ὁ Δούξ τοῦ Κούμπερλανδ.

βριον 1631, ἑπτὰ ριάκες λάβας ἐχύθησαν συγχρόνως ἀπὸ τοῦ κρατῆρος, καὶ ἐπλημμύρησαν διαφόρους κόμας ἐπὶ τῶν πλευρῶν καὶ παρὰ τοὺς πόδας τοῦ ὄρους, καὶ μεγίστη προήλθε βλάβη εἰς τὴν ζωὴν καὶ τὴν ιδιοκτησίαν. Ὁ πανικός τὸν ὅποιον τοιοῦτον περιστατικὸν διήγειρε μεταξὺ τῶν κατοίκων ὑπῆρξε μέγιστος. Ἀπὸ τοῦ 1666 ἡ σειρά τῶν ἐκρήξεων τοῦ Βεζουβίου ἐγένετο σχεδὸν ἀδιάκοπος. Μία τῶν σημαντικώ-

χρόνων. Πολλοὶ ἀρχαῖοι αὐτῆς ἐκρήξεις ἀναφέρονται. Ἐν ἔτει 1669 ἡ λάβα ἐπλημμύρησε δεκατέσσαρας πόλεις καὶ κόμας, καὶ προσέθη εἰσοῦ ἔφθασεν εἰς τὰ τείχη τῆς Κατανίας, ἀτινα ἐκτίσθησαν πρὸς φύλαξιν ἀπὸ τοιοῦτου ἐνδεχομένου, ἀλλ' ἡ καίουσα ὕλη συνήχθη τοσαύτη ὥστε ἔφθασε μέχρι τῆς κορυφῆς τοῦ προπυργίου, ὅπερ εἶχε ἐξήκοντα ποδῶν ὕψος εἶτα δὲ ἔπεσεν ὡς καταρράκτης ἐπικαλύψασα μέρος τῆς πό-

λεως. Ἐν ἔτει 1785 ἑτέρα ἐκρήξις ἐγένετο ἥτις ἦτο ἀξιοσημείωτος διὰ τὰ ἐκχυθέν ὕδαρ. Ἐν ἔτει 1834 νῆσος ὑψώθη ἐν τῇ θάλασσῃ παρὰ τὴν ἀκτὴν εἰς ὕψος 107 ποδῶν. Ἡ τελευταία σημαντικὴ ἐκρήξις τῆς Αἴτνης συνέβη ἐν ἔτει 1842 καὶ παρήγαγε μεγάλας καταστροφάς.

Ἡ Ἰσλανδία ἔχει περὶ τὰ εἴκοσι ἐνεργὰ ἡραιότεια, ἐξ ὧν ἑνδεκα μίαν μόνην ἐποίησαν ἐκρήξις. Ἡ Ἑκλα διετέλεσεν εἰς κατὰστασιν ἐκρήξεως εἰκοσιδύο φορές, ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τοῦ 1772· εἰς ταύτας

ζώσας τὸ ὄρος καὶ κατέστρεψαν τοὺς ἐν αὐταῖς καρποφόρους ἀγρούς. Τμήμα ἐδάφους ἐκτάσεως τριῶν ἕως τεσσάρων τετραγωνικῶν μιλίων, ὑψώθη εἰς σχῆμα κύστεως, περιστεφθὲν δι' ἐξ ἡραιότειδῶν κώνων, ὁ χαμαλιώτερος τῶν ὀποιῶν ἦτο 300 ποδῶν καὶ ὁ ὑψηλότερος 1000, ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης. Ἐκρήξις τοῦ αὐτοῦ ὄρους συνέβη ἐν ἔτει 1819 συνοδουμένη ὑπὸ σεισμοῦ, καὶ ἡ πόλις τοῦ Γουαναξουάτο, ἀπέχουσα 140 μίλια ἐκαλύφθη ὑπὸ τέφρας.

Ἡ ἐξήγησις τῶν θαυμασίων τούτων ἀντικειμένων

Ἡ Πριγκίπισσα ΟΥΡΑ.

προσθετέα καὶ ἐκρήξις γενομένη ἐν ἔτει 1845, λίαν καταστρεπτικὴ διὰ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς. Ὑπάρχουσι καὶ διάφορα ἐνεργὰ ἡραιότεια, ὡς ἤδη ἐσημειώσαμεν, ἐν ταῖς μεσημβριναῖς θιλάσσαις, ἀλλ' ἐν γένει δὲν ὑπῆρξαν βλαβερὰ εἰς τὴν ἀνθρώπινον ζωὴν, διότι συνήθως ὑψοῦνται ἐν μέσῳ τοῦ Ἰκσανοῦ.

Τὸ Ζοροῦλλον ἐν Μεξικῷ ἐξερεύχθη ἐν ἔτει 1759. Φλόγες ἐξῆλθον ἀπὸ τὰς πεδιάδας τὰς περιστοιχι-

ἐν τῇ φύσει περιβάλλεται ὑπὸ πολλῆς σκοτίας. Τινὲς ἀποδίδουσι τὴν ἡραιότειον ἐνεργείαν εἰς τὴν παρουσίαν ἀερίων ἐν τοῖς ὑπογείοις βάθεσι, τινὲς εἰς τὴν ἐνεργείαν πυρός καὶ τὴν παραγωγὴν ἀτμοῦ, τινὲς δὲ εἰς μαγνητικὴν δύναμιν ἀλλ' ἡ νεωτέρα ἐπιστήμη πρέπει πολὺ ἔτι ν' ἀσχοληθῇ ἐπὶ τῆς σφαίρας ταύτης τῆς ἐρεῦνης.

Ο ΓΑΜΟΣ ΤΟΥ ΔΟΥΚΟΣ ΤΟΥ ΚΟΥΜΒΕΡΑΝΑ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΙΓΓΙΝΗΣΗΣ ΘΥΡΑΣ

Και τοι εν ταϊς ημεραις των μεγαλων ναυτικων δυναμεων και μεγαλων πραγματος εν γενει, η Δανια δυναται να κληθη μικρα δυναμις, η βασιλικη όμως αυτης οικογενεια κατέστη εν τη ενεστώσα γενεα αξια σημειώσεως ενεκα των διακεκριμένων γάμων τους οποίους συνήψεν. Μια των θυγατέρων του βασιλέως, η Αλεξάνδρα ενυμφεύθη μετά του διαδόχου του Αγγλικου θρόνου, ενώ η αδελφή αυτης ηνώθη μετά του διαδόχου του ρωσικου θρόνου, δύο δυναμειων των οποίων αι σημαϊαι καλύπτουσι σχεδόν το ήμισυ του στερεου εδάφους της ημετέρας γης. Είτα ο αδελφός αυτών Γεώργιος εγένετο βασιλεύς της Ελλάδος ήτις και τοι ενεστώτως, ως η Δανία, είναι μικρά δύναμις, έχει πολλάς τάς πιθανότητας μελλούσης ευρύσεως. Η πριγγίπησσα Θύρα ενυμφεύθη τον πρώτον βασιλέα του Αννοβέρου του οποίου το κράτος κατεπόθη προς μεγέθυνσιν της Πρωσίας.

Ο γάμος του δουκός του Κούμβερλανδ και της πριγγίπησσας Θύρας ετελέσθη μετά μεγάλης πομπής τη 21 Δεκ. απελθόντος. Ο πρίγγιψ Έρνέστος Δούγοςτος δέν θέλει αναλάβει μέν το στέμμα του πατρός του, αλλά θέλει λάβει μεγάλην περιουσίαν εάν συγκатаτεθῇ να παραιτηθῇ του στέμματος του Αννοβέρου, είναι δέ και ο κληρονόμος του ηλικιωμένου δουκός του Βρούνσβικ.

ΑΡΚΤΟΥ ΘΥΡΑ ΠΡΟΣ ΤΑ ΔΥΤΙΚΑ ΟΡΗ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

[Συνέχεια ἰδε ἀριθ. 2.]

«Τεσακέ!» ἐψιθύρισεν ἤδη, στρέψας τὴν κεφαλὴν, διότι ἡ δίοδος εὐρύνετο ἐπ' ὀλίγον, «Τεσακέ! ἀκούω τὴν ἄρκτον.»

Οὐδεμίᾳ ἀπόκρισιν παρὰ τοῦ συναδέλφου του ἠκούσθη. Σκότος βαθὺ διεχέετο ὀπισθεν αὐτοῦ.

«Τεσακέ!» ἀνέκραξεν ἤδη δυνατώτερα, φανταζόμενος τὸν Ἰνδὸν παρακολουθοῦντα ὀπισθεν του, καὶ ἀνεμένων ὦ ἀκούσῃ τὴν φωνὴν τοῦ συντρόφου του. Μόνον οἱ εὐδιάκριτος γογγυσμὸς τῆς ἄρκτου δέσκαπτε τὴν νεκρικὴν σιγὴν. Ἀδημονῶν δὲ προσέκλινε πρὸς τὰ ἀριστερὰ του διὰ ὄναπαυθῆ ὀλίγον καὶ νὰ σκεφθῇ, ἐὰν ἔπρεπε νὰ ἐξάκολουθήσῃ τὸν δρόμον του μόνος, ὢ ἀποφασιστὴ δὲ περὶ τῆς μάχης, ἢ νὰ ἐπιστρέψῃ ὀπίσω διὰ νὰ ἴδῃ μήπως συνέβη τι εἰς τὸν σύντροφόν του.

«Χμμ!» ἐψιθύρισεν ἐπὶ τέλους. «Ἐὰν ἐπιπτε μέσα εἰς τὸ βάραθρον, θὰ ἐφώναζεν ἀλλ' ἐὰν ἔμεινεν εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον, διὰ νὰ τὰ ξεμπερδεύσω μόνος μου μὲ τὴν ἄρκτον, θὰ τοῦ δείξω, ὅπως δὴ ποτε, ὅτι δέν τὸν ἔχω ἀνάγκην διὰ νὰ ρίψῃ μίαν τουφεκιάν. Τὸ πολὺ πολὺ ἔμπορεῖ νὰ μὲ φάγῃ ἡ ἄρκτος.»

Διὰ τῆς παρηγορίας ταύτης, ἥτις εἶχεν ἀναντιρρήτων τινὰ συλλογισμῶν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἤρχισε καὶ πάλιν νὰ κινήται πρὸς τὰ πρόσω, καὶ νὰ

πλησιάζῃ ἐπὶ μάλλον καὶ μάλλον εἰς τὸν γογγυσμὸν, ὅστις καθίστατο ἤδη μάλλον εὐδιάκριτος.

Τὸ σπήλαιον δὲν ἦτο πλέον τόσο στενὸν, ἀλλὰ σταλακτῖται τινες ἐκρέμαντο ἐκ τῶν τοίχων καὶ προσζεταίνοντο ἐνδοθεν οὕτως, ὥστε καθίστατο δύσκολος ἡ πρόδος τοῦ Βέρνερ, οὐτινος τὰ γόνατα καὶ οἱ ἀγκῶνες ἐπληγῶνοντο ἐκ τούτου φοβερώς.

Εἰς τὸ μέρος τοῦτο τοῦ σπηλαίου ὑπῆρχον ἐπίσης πληθος νυκτερίδων κρεμαμένων ἐκ τῆς ὀροφῆς διὰ τῶν ὀπισθίων ποδῶν, καὶ ἐντροφουσῶν τὸν χειμερινὸν ὕπνον των, ἐκ τοῦ οὐοῦ ἐταράχθησαν καὶ ἀνησύχησαν ἐνεκα τοῦ κινουμένου κάτωθεν αὐτῶν φωτός, ὅπερ ἀνήγγειλαν διὰ τινος ὀξέως συριστικῆς ἤχου. Ἀλλ' ὁ γενναῖος κυνηγὸς ὀλίγην προσοχὴν ἔδιδεν εἰς αὐτάς, ἐγγύς δὲ ἦδη ὦν νὰ κάμψῃ γωνίαν τινὰ ἐν τῷ σπηλαίῳ, ὀπισθεν τῆς ὁποίας ἡ ἄρκτος θὰ ἔκειτο ἀναποφάκτως, εἶδε πελώριον κροταλίαν συσπειρωμένον πρὸς τὰ δεξιὰ του, καὶ ἐν τοιαυτῇ θέσει, ὥστε ἔπρεπε διαβαίνων νὰ τὸν ἐγγίση.

Ταραχθεὶς δὲ αὐτός ἐκ τῆς προσεγγίσεως τοῦ ἀνδρός, ἠνέψε τοὺς μικροὺς καὶ ἔλαστράποντας μὲν ὀφθαλμοῦς του, τεθκωσιωμένους ὅμως ἐκ τοῦ φωτός, ἀλλὰ πάραυτα πάλιν ἐκλείσεν αὐτοὺς, καὶ κυρτώσας τὴν κεφαλὴν, ἐνώ ἡ ὀξεία καὶ διχαλωτὴ γλώσσά του ἐκυμαίνετο ἡσύχως ἔμπροσθεν καὶ ὀπισθεν, ἀνύψωσε τὸ ἔμπροσθεν τοῦ σώματος καὶ ἤρχισε τὸ προκλητικὸν κρόταλον.

Ὁ Βέρνερ ὀπισθοχώρησεν ἀκουσίως, ἀναποφασιστος ὦν τί ἔπρεπε νὰ κάμῃ, διότι, ἐν καὶ δέν ἐφοβεῖτο τὸν ὄφιν, ἡ γειννιάσις του ὅμως δέν τῷ ἦτο ἴσον εὐχάριστος, καθὼς μάλιστα δέν ἐτόλμα νὰ πυροβολήσῃ, ἀδυνατοῦ οὕσης τῆς ἐκ νέου γομώσεως ἐν τῇ στενῇ ἐκείνῃ δίοδῳ.

Ἐνῷ δὲ ἔκειτο μὴ γινώσκων τί νὰ κάμῃ, εἶδεν αἴφνης πρὸς εὐχαριστησίαν του, τοῦ Τεσακέ τὸ φῶς βραδέως προχωροῦν, καὶ τὸν Ἰνδὸν ἔπειτα πλησιάζοντα καὶ ἐρωτῶντα αὐτὸν διατὶ ἐχρονοτριβεῖ.

Ὁ Βέρνερ τῷ ἐζήγησεν ἐν ὀλίγοις τί συνέβαινε.

«Μήπως δεικνύῃ τοῦς ὀδόντας του;» ἐψιθύρισεν ὁ Ἰνδός.
«Ὀχι, ἀλλ' ἐκροτάλισε»
«Εἶναι ὡς κῶνον κυνηγετικὸς εἰς τὰ ἴχνη ἄρκτου! Κροταλίζει, ἀλλ' ὅταν ὁ ἐχθρὸς πλησιάζῃ ἀποσύρεται — ὁ ἀδελφός μου ἔμπορεῖ ἔρπον νὰ περάσῃ πλησίον του θερραλέως — θὰ κλείσῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς του καὶ θὰ κοιμηθῇ.»

Ὁ Βέρνερ, καίπερ ἀκουσίως, ὑπήκουσεν εἰς τὴν δαθείσαν αὐτῷ συμβουλήν, προτεταμένον ὀχέων τὸ βεβωτηνὸν του, εὐρέθη πάραυτα παρὰ τὸν κροταλίαν, ὅστις ἀποπειραθεὶς ν' ἀνοίξῃ τοὺς μικροὺς ὀφθαλμοὺς του πολλάκις, ἐκροτάλισεν ἤχηρότερον καὶ ἀπειλητικώτερον. Ἐπὶ τέλους ὁ Βέρνερ ἔκειτο πλησίον τοῦ θηρίου, καὶ ἐνώ ἐπέλεξεν ἑαυτὸν πρὸς τὸν ἀντίθετον τοίχον, τὸ διάστημα ὅμως ἦτο τόσο στενὸν, ὥστε ὁ δεικνὸς αὐτοῦ βραχίων ἤγγιζε σχεδὸν τὸν ἄνωθεν σκεπυθῆντα ὀλίγον τοῦ ἐχθροῦ.

Βραδέως δὲ ἀνέσυρε τὸ γόνυ του καὶ ἐπρόκειτο ἤδη νὰ προβῆ, ὅτε ὁ ὄφιν ἠνέψε καὶ πάλιν τοὺς ὀφθαλμοὺς του, καὶ ἰδὼν τὴν λάμψιν τόσο πλησίον του, ἀπέσυρε τὴν κεφαλὴν, καὶ ἠνέψε τὸ εὐρὸ στόμα του, ἐνῷ λευκοὶ καὶ στίλπνοι ἐφάνοντο οἱ δηλητηριώδεις αὐτοῦ ὀδόντες ἀμφοτέρωθεν τῆς κυμαινομένης γλώσσης του, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ἐσπινθηροβόλουν πρᾶσινον πῦρ.

Μετά φρίκης εἴλκυσεν ὁ Βέρνερ τὸ ἐγγχειρίδιόν του ἐκ τῆς θήκης, ἀλλὰ κατὰ τὴν αὐτὴν στιγμὴν ἠσθάνθη πλησίον του τὴν χεῖρα καὶ τὸ τομαχὼ τοῦ Τεσακέ, ὅστις διὰ στιβαροῦ κτυπήματος κατέβαλε τὸν ὄφιν κυλισθέντα εἰς τὸ αἶμά του.

Ἄν καὶ ὁ Βέρνερ ἐγίνωσκεν, ὅτι ἦτο ἤδη ἀβλαβής, ὅμως ἐβρίγησεν, ὅτε εἶδεν αὐτὸν συστρεφόμενον καὶ ἐκπέοντα σπασμωδικῶς ἐν τῇ στενῇ δίοδῳ, καὶ ὅτε ἠσθάνθη τὰ ψυχρὰ του λέπια θήγοντα τὴν θερμὴν παρειάν του. Καὶ αὐτὸς μὲν βιαίως ἀπεσύρθη, ἀλλ' ὁ Τεσακέ λαβὼν τὸ φρίσσον ἔτι πτώμα, ἐπιμελῶς ἀπέκοψε τὰ κρόταλα, ἅτινα ἐφύλαξεν ἐντὸς τοῦ ζωστήρος του.

Τούτου γενομένου, ὁ Βέρνερ ἠτοιμάζετο νὰ προχωρήσῃ, ἀλλ' ὁ Τεσακέ κρατήσας ἐκ τῶν ὀπισθεν ἐψιθύρισεν εἰς τὸ οὐς αὐτοῦ.

«Πρόσεχε, δέν ἀκούω γογγυτὸν, ἡ ἄρκτος ἐξύπνησε καὶ τὰ ὄμματά της εἶναι ἀνοικτά. Ὅταν μὰς ὀσφρανθῇ θὰ ἀκούσωμεν κἄτι τι ἀλλ' ὁ καπνὸς τῶν λαμπάδων μὰς κινεῖται πρὸς τὰ ὀπίσω.»

Τρόντι, Τεσακέ, ἔχεις δίκαιον, ἀπεκρίθη ὁ Βέρνερ, ἡ γρατὰ φίλη μὰς πρέπει νὰ ἐξύπνησῃ, καὶ ὅταν βλέπῃ φῶτα ζυγνίξει τὸ πρόσωπόν της. Ὁ ἀναθεματισμένος ὄφιν ἀψησῶλησεν ὅλην μου τὴν προσοχὴν τόσο πολὺ, ὥστε δέν ἐσκεφθῆν περὶ τῆς ἄρκτου . . .»

«Σίος!» εἶπεν ὁ ἄγριος, ὑψῶνων τὴν χεῖρα, «ἀκούω τὴν ἄρκτον, ἀνησύχησε.»

Ἀμφότεροι ἠκροάσθησαν ἐπὶ τινὰς στιγμάς, ἀλλ' ἄκρα σιγὴ ἐπεκράτει, καὶ οὐδεὶς ἤχος ἠκούετο. Ὁ Βέρνερ ὅμως ἐθεάρετο τὸ βεβωτηνὸν, ἐὰν ὁ πετεινός ἦτο ὄψωμένος καὶ τὸ καψύλιον εἰς τὴν θέσιν του, καθάριας δὲ τὸν σκοπευτήρα ἐκ τῆς ἐπ' αὐτοῦ προσκολληθείσης ἀκαθαρσίας, προέβη πάλιν, ἡσύχως παρακολουθούμενος ὑπὸ τοῦ συντρόφου του.

Ἐλαφρὸς γογγυσμὸς ἐφθασεν εἰς τὰ ὦτά των καὶ εὐθὺς μετ' ὀλίγον ἡ μελανὴ μορφή τῆς ἄρκτου ἐξηλήθεν ἐκ τοῦ σκοτεινοῦ σπηλαίου, καὶ τὰ ὄμματά της ἐσπινθηροβόλουν εἰς τὸ φῶς, ὡς πετυρακτωμένοι ἀνθρώποι.

Γογγύζουσα δὲ ὀσφραίνεται τὸν ἄερα, καὶ ὑψῶνε τοὺς βρόθυνας, ὅπως διαγνώσῃ τὴν φύσιν τῶν ἐπισκεπτομένων ἀλλ' ἐν καὶ ἡ αὐρὰ ἔεργεν εἰς τὰ ὀπίσω τὴν ὀσμὴν καὶ δέν ἠδύνατο ἀκριβῶς νὰ ὀσφρανθῇ τίνες ἦσαν οἱ ἐχθροὶ της, ὅμως ἦσαν τόσο πλησίον αὐτῆς, ὥστε δέν ὑπέθεσέ τι κακὸν, φυσήσασα δὲ καὶ βεβωτισάσασα ἐπιστρέφη εἰς τὰ ἴδια, πρὶν ὁ Βέρνερ λάβῃ καιρὸν νὰ πυροβολήσῃ κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἀδικοῦ κινουμένου μαύρου φίλου.

Ἀμφότεροι οἱ κυνηγοὶ ἐνόησαν, ὅτι ἡ στιγμὴ τοῦ ἀγῶνος δέν παρέστη εἰσέτι, καὶ ἐκινουῖντο ἀνευ θορόβου ἐπὶ τοῦ τρηχέως ἐδάφους, πρὸς καταδίωξιν τοῦ υποχωροῦντος θηρίου, τὸ ὅποιον ταχέως ἐφθασαν πάλιν, καθὼς ὁ Βέρνερ παρετήρησεν αὐτὸ μετὰ φρίκης εἰς τὸ ἐσχάτον ἄκρον τοῦ σπηλαίου, τὸ ὅποιον ἐνταῦθα ἦτο τοσοῦτον εὐρὸν, ὥστε ἠδύνατο νὰ ἐγερθῇ ἐπὶ τῶν γονάτων του ἀλλὰ δέν ὑπῆρχεν ἄλλη διέξοδος εἰμὴ μία, ἣν ἀπέκοψαν διὰ πᾶσαν ἐνδεχομένην φυγὴν τῆς ἀπηλιπισμένης ἄρκτου διὰ τῶν σωμάτων αὐτῶν.

«Αἱ!» εἶπεν ὁ Τεσακέ ἐγερόμενος παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ Βέρνερ, ὅστις ἐνησυχολεῖτο ἤδη σκοπεύων κατ' εὐθείαν κατὰ τοῦ σπινθηροβόλου ὀπισθεν τοῦ ἀνησύχου ζώου. Αἱ! ἀναπαυτικὴ καλύβη, ἀλλ' ἀκατάλληλον παιδίον Ἄρεως.» Καὶ τότε παρατήρησας τὴν διεύθυνσιν τοῦ βεβωτηνὸν τοῦ Βέρνερ, ἐψιθύρισεν.

«Μὴ πυροβολήσῃς εἰς τὴν κεφαλὴν ἀν ἀποτύχῃς εἰσεθῆ χαμένοι καὶ οἱ δύο, καὶ τὸ θηρίον δέν θὰ μείνῃ ἡσυχον οὔτε στιγμὴν. Σκόπευσον εἰς τὸ στήθος, καὶ ἐν ἡ σφίρα δέν πάρη τὴν καρδίαν, θὰ πληγωθῇ ὅμως καιρίως, καὶ θὰ ἦναι ὀλιγώτερον ἐπικίνδυνον δι' ἡμᾶς. Ἀλλὰ πρόσμεινον θὰ κρατήσῃ τὴν Μαυροῦσαν ἡσυχον μίαν στιγμὴν, καὶ τότε ὁ λευκὸς ἀδελφός μου σκοπεύει ἀσφαλῶς καὶ ἐπιτυγχάνει.»

«Ἄμα ὡς εἶπεν ὁ Τεσακέ τοὺς λόγους τούτους, ἀπεμμήθη τὸ βλήχημα νεκρῶς ἐλάφου. Ἡ ἄρκτος ἠκροάζετο προσεκτικῶς ἀκούσασα τὸν ὀξὺν καὶ ἀπροσδόκητον ἦχον, πάραυτα δὲ ὁ βαρὺς θόλος ἀντήχησεν ἐκ τῆς κεραυνώδους ἐκπυροσκορηθείσεως τοῦ βεβωτηνὸν. Ἀλλ' ὡς ὑπὸ ἠλεκτρισμοῦ πληγεῖσα, καὶ πρὶν ἢ ὁ καπνὸς ἐξαπλωθῇ περὶ τὸν σωλήνα τοῦ πυροβόλου, ἡ ἄρκτος ὤρμησε κατὰ τοῦ κυνηγοῦ, ὅστις οὔτε κἄν καιρὸν ἔλαβε νὰ ρίψῃ κάτω τὸ πυροβόλον του, καὶ ν' ἀνεκύσῃ τὸ πλατὺ ἐγγχειρίδιόν του, ἀλλ' ἀποθηθεὶς ἐκ τῆς φοβῆσας ὀρμῆς καὶ ἰσχύος τοῦ θηρίου, προσέκρουσε τὴν κεφαλὴν πρὸς τὸν πλησίον βράχον, καὶ ἔμεινεν ἀναίσθητος.»

Ὁ Τεσακέ ὅμως, ὅστις ἔκειτο κρηνῆς, τὴν ὀξείαν λεπίδα κρατῶν εἰς χεῖρας, εἶδεν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ καπνοῦ τὴν ὀσμὴν τοῦ ζώου πάραυτα, καὶ εἰκάσας, ὅτι ἡ ἄρκτος δέν εἶχεν ἐχθρικές διαθέσεις, ἀλλ' ἐπεθύμει νὰ φθάσῃ εἰς ἐλεύθερον ἄερα, προσπεσὼν κατὰ γῆς ὤθησε τὸ ἐγγχειρίδιόν του μέχρι λαβῆς ἐπὶ τοῦ σώματος τοῦ θηρίου, ὅπερ ἀναπηδήσαν ὑπεράνω αὐτοῦ, ἐγένετο ἄφαντον εἰς τὸ σκότος.»

Ὁ Βέρνερ ἦτο τεθορηθῆναι ὑπὸ τῆς πληγῆς, ἀλλὰ πάραυτα σχεδὸν συνήλθε. Δέν ἠδύνατο ὅμως νὰ ἐνθυμηθῇ πρὸς τὸ παρὸν, ποῦ εὐρίσκετο, διότι σκότος πυκνὸν περιεκάλυπτεν αὐτόν. Αἰφνης δὲ ἠκούσεν ἐγγχειρίδιον πλῆττον πλευρᾶν, καὶ ἡ ἐπίγνωσις τῆς θέσεώς του ἐπῆλθεν αὐτῷ.

«Τεσακέ,» ἀνέκραξε, ποῦ εἶναι τὰ φῶτά μας;
«Ἐὰν ἡ ἄρκτος δέν τὰ παρέσυρε μαζὺ της, θὰ εὐρίσκωνται ἐδῶ κοντὰ,» ἀπεκρίθη ὁ Ἰνδός λακωνικῶς· ἀλλὰ τὸ πρόσωπόν μου εἶναι ὤφρον, καὶ αἰσθάνομαι

αίμα. Τοῦ Τεσακέ ἡ πληγὴ εἶναι βεβαία, καὶ ἡ ἄρ-
κτος δὲν θὰ ἐπιστρέψῃ νὰ ἴδῃ, ἐὰν ὁ ἐχθρὸς μένῃ κει-
τόμενος.»

Ἐν τῷ μεταξὺ εἶχεν ἀνάψῃ ὀλίγην ὕσκαν, ἔπειτα
δὲ ἔσχισε τεμάχιον ἐκ τοῦ κυνηγετικοῦ του χιτῶνος,
καὶ ἰδοὺ φῶς ἱλαρὸν ἀνέλαμψε καὶ πάλιν περὶ ἑαυ-
τούς. Ἐπειτα παρετήρουν ποῦ ἔκειτο ἡ ἄρκτος, καὶ
εὖρον πυκνάς καὶ μελανὰς σταγόνας αἵματος, ἔνθα ὁ
Τεσακέ εἶχε πληγῶσαι αὐτήν, καὶ ἐκείθεν τὸ αἷμα εἶχε
ρεῦσαι καθ' ὅλον τὸ σπῆλαιον. Ὁ Ἰνδὸς ἦτο αἱματό-
φυρτος· ὁ δὲ Βέρνερ ἠτοιμάζετο νὰ γαμίση καὶ πάλιν
τὸ βραδωτόν του, ἀλλ' ὁ Τεσακέ ἐκόλυσεν αὐτόν.

«Ἡ βολὴ ἦτο ἀπὸ τὰς καλὰς,» εἶπε, καὶ ἐὰν τὸ
αἷμα δὲν ἔρρευεν εὐθὺς, τὸ ἐγχειρίδιόν μου τοῦ ἦνοι-
ξε δρόμον. Δὲν ἔχομεν πλέον ἀνάγκην.»

«Διατί ὁμοῦ ἐσθες τὸ φῶς, Τεσακέ; ἡ μετρία του
λάμπης, βεβαίως, δὲν σοῦ θαμβῶνει τοὺς ὀφθαλμούς.»

Καὶ μήπως ὁ ἀδελφός μου ἠξέυρει πόσον καιρὸν θὰ
μείνωμεν εἰς τὸ σπῆλαιον; Ἐὰν ἡ ἄρκτος ἔπεσεν εἰς
τὴν στενὴν διόδον, ἡ ὁποία εἶναι μεταξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ
βαράθρου, ὁ ὑψηλὸς ἄνθρωπος ἔξω εἰς τὸ πῦρ, θὰ ἴδῃ
τὸν ἥλιον ὡς ἀνατείλῃ καὶ νὰ δύσῃ πρὶν ἐπιστρέψω-
μεν εἰς αὐτόν.»

ὦ, ἀνάθεμά την! εἶπεν ὁ Βέρνερ, δὲν τὸ ἐσυλλο-
γίστην αὐτό. Ἐὰν μένῃ ἐκεῖ, εἴμεθα ἀποκλεισμένοι.
Ἄ! αἰσθάνομαι τὸν ἀέρα, ὡς νὰ ῥινηται τῶρα πυκνό-
τερος. Ἐλα, Τεσακέ, ἄς κάμωμεν γλήγωρα. Δὲν θὰ
ἡσυχάσω, ἕως οὗ ἴδω ποῖα εἶναι ἡ τύχη μας.»

Σιωπῶντες οἱ δύο ἄνδρες εἶπον πρὸς τὸ μέρος, ὅθην
ἦλθον, καὶ ἔφθασαν εἰς τὴν ἀβύσσον μὴ εὐρύτητες τὴν
ἄρκτον, ἂν καὶ τὸ πυκνὸν καὶ τεθρομβωμένον αἷμα,
τὸ ὅποιον παρετήρησαν, εἰδείκνυσεν, ὅτι ἦτο καιρῶς
πληγωμένη, καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ κῆται μακρὰν.

«Θὰ ἦτο ἐμπαιγμός,» ἐψιθύρισεν ὁ Βέρνερ, ὅστις ἐρ-
πων προηκοῦσθε ἤδη τὸν Ἰνδόν, ἐὰν ἔπεσεν ἐντὸς
τοῦ βαράθρου, διότι θὰ ἐμέναμεν μετὰ τὴν χαρὰν, καὶ
νὰ μετὰρῇ ὁ διάβολος, ἐὰν καταβῶ ἐκεῖ κάτω.»

Αἰ, δά! ἀνέκραξεν ὁ Τεσακέ, ὅστις τοῦ Βέρνερ τὸ
φῶς κρατῶν εἰς χεῖρας, ἐπειδὴ ἠθέλε νὰ οἰκονομήσῃ
τὸ ἕτερον, εἰσήγαγεν αὐτὸ ἐντὸς τοῦ βαράθρου, καὶ
τότε παρετήρησεν εἰς τὸ ἀντίθετον μέρος, ὅπουθεν εἴ-
χον διέλθει κινδυνεύσαντες.

«Εἶναι κάτω;» ἠρώτησεν ὁ Γερμανὸς ἐν σπουδῇ.

«Ἐἴθε νὰ ἦτο,» ἐψιθύρισεν ὁ Ἰνδὸς καθ' ἑκτόν. «Τὰ
φῶτά μας θὰ τελειώσωσι, καὶ θὰ πεινάσωμεν καὶ θὰ
διψήσωμεν, ἀλλὰ δὲν θὰ περάσωμεν τὸ ἄλλο μέρος
τοῦ βαράθρου.»

«Ἀλλὰ, Τεσακέ, τί εἶναι τὸ ἐμπόδιον; Διὰ τί δὲν
θὰ περάσωμεν πέραν;» ἠρώτησεν ἄντρομος ὁ Βέρνερ,
ἀγωνιζόμενος νὰ πλησιάσῃ ἔρπων τὸν Ἰνδόν, καὶ νὰ
μάθῃ τί συνέβαινε.

Οὗτος δὲ προσκολληθεὶς πρὸς τὸν βράχον, καὶ κρα-
τῶν τὸ φῶς ὑπεράνω τῆς ἀβύσσου, ὥστε ἡ λάμπη νὰ
κυμαίνεται εἰς τὸ ἀντίθετον ἄκρον, εἶπε· «Ἐδῶ εἶναι
τὸ βράθρον, ἀλλὰ ποῦ βγαίνει;»

Ὁ δὲ ἀτάραχος Γερμανὸς ὕψωσε φωνὴν τρόμου, ὅτε
εἶδε τὸ ἀντίθετον μέρος οὕτω στενῶς πολιορκημένον
ὑπὸ τοῦ πτώματος τῆς φονευθείσης ἄρκτου, ὥστε δὲν
ὑπῆρχεν ἡ ἐλαχίστη πιθανότης διόδου, ἀνευ κινδύνου
νὰ πέσωσιν ἐντὸς τοῦ χάσματος, διότι δὲν ἦτο οὐδὲ
δάκτυλος στερεοῦ ἐδάφους ἐφ' οὗ νὰ στηρίξωσι χεῖρα.

«Τεσακέ!» εἶπεν ὁ Βέρνερ διακόψας τὴν σιωπὴν,
καθισταμένην ὀλονὲν θλιβερωτέραν, «δὲν δυνάμεθα νὰ
σταθῶμεν ἐδῶ, οὐδὲ νὰ ἐλπίζωμεν καμμίαν βοήθειαν
ἀπὸ τὸν Ρέδχαμ, διότι δὲν ἔχει φῶς, καὶ δὲν θὰ τοῦ
ἦτο εὐκολὸν νὰ εὕρῃ τὸν δρόμον εἰς τὸ σκότος ὑπο-
κάτω τοῦ ὕδατος· καὶ ἂν πάλιν τὸν εὕρισκε, δὲν θὰ
διακινδύνευε καὶ εἰκοσι κεφαλὰς ἐὰν εἶχε· δὲν τὴν κα-
τηγορῶ ὁμοῦ, διότι ἐμὲ φρίκη με καταλαμβάνει ἐνῶ
ἔχω καὶ φῶς. Ἀλλ' ἐδῶ ἡ θέσις μας χειροτερεῖε ὁ-
λονὲν, διότι τὰ φῶτά μας σῶνται· ὥστε ἐγὼ μετὰ
τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, θὰ κάμω ἀπόπειραν. Ἐὰν δὲν
ἠμπορέσω νὰ πλησιάσω τὴν ἄρκτον, ἀλλὰ πέσω ἐντὸς
τοῦ βαράθρου, ἡ ὑπόθεσις δὲν θὰ ὑπάγῃ καλὰ, καὶ θὰ
ταφῶμεν ζωντανοὶ ἐδῶ μέσα· ἀλλ' ἐὰν ἐπιτύχω, τότε
θὰ μετακινήσω τὴν κυρὰ φλενάδα μας διὰ ν' ἀνοίξω
δρόμον.

[Ἐπεται συνέχεια]

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἐν Σκωττία τηροῦσι τὴν Κυριακὴν πράγματι. Ὅταν
ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας Βικτωρία μετὰ τῆς θυγατρὸς
αὐτῆς ἦσαν ἐσχάτως ἐκεῖ, ἐπεθύμησαν νὰ ἐπισκευθῶσι τὴν
νήσον Maree. Ὁ ξενοδόχος ἠρνήθη νὰ δώσῃ λέμβον ἵνα
μεταβιβάσῃ τὰς ἐπιστολάς εἰς τὴν αὐτῆς μεγαλειότητα
τὴν Κυριακὴν καὶ οἱ λεμβοῦχοι ἠρνήθησαν νὰ τὴν μεταφέ-
ρῃσι ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου. Προδήλως πιστεύουσιν ὅτι ὁ Θεὸς
ἐσχόκει ὅπως οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ ὑπῆκοοι αὐτῶν ἐξίστου τη-
ρῶσι τὸν νόμον αὐτοῦ.

* * Αἱ Ἠνωμένοι Πολιτεῖαι ἔχουσι 400 κολλέγια καὶ
3,700 καθηγητάς. Ἡ Γερμανία 29 πανεπιστήμια μετὰ 20,
229 φοιτητάς.

* * Πράκειται ν' ἀνεγερθῇ ἐν Κύπρῳ ξενοδοχεῖον διὰ
δαπάνης 1,500,000 φρ.

* * Ἐργολαβία.—Ἐν τῇ νήσῳ Ἰβίζῃ μιὰ τῶν Βα-
λαριδίων τὸ κοινὸν ἔμβλημα τοῦ ἔρωτος εἶναι ἡ πορτίτσα. Ἡ
λεπτοτέρα προσοχὴ ἦν ὁ μᾶλλον ἀποσιωπημένος τῶν ἐραστῶν
ἐν τῇ νήσῳ ἐκείνῃ δύναται νὰ καταβάλῃ ὑπὲρ τῆς ἐρωμέ-
νης του εἶναι νὰ πυροβολήσῃ παρὰ τὰς κνήμας τῆς τὸ πι-
στόλιον ἢ πυροβόλον του· τὸ δὲ λαμπρότερον προτέρημα
τὸ ὅποιον νεανίς δύναται νὰ ἐπιδείξῃ—ἀληθῶς σπαρτιατι-
κὸν εἰς τὸ εἶδος του—εἶναι νὰ στη εἰς τὸ πῦρ ἀτρόμητος....
Αἱ κνήμαι τῶν κοσῶν εἰσι κατὰστατικοὶ ἐκ τῶν χαλίκων
τούς ὁποίους ἕκαστος πυροβολισμὸς ἐκτοξεύει κατ' αὐτῶν,
ἀφιέμενος ἐπὶ τοῦ ἐδάφους παρὰ τοὺς πόδας αὐτῶν. Ἀλ-
λοῖμονον εἰς τὰς ἐχούσας πολλοὺς ἐργολάβους.

* * Ἐπισκεπτῆρια κινέζων.—Τὰ ἐπισκεπτῆ-
ρια τῶν κινέζων σύγκεινται ἐκ μεγίστου, φέλλου ἐρυθροῦ
χάρτου, ἐφ' ᾧ εἶναι μεγάλοις γράμμασι γεγραμμένον τὸ ὄ-
νομα τοῦ ἰδιοκτήτου. Ἐν ὅλῳς ἐξαιρετικαῖς περιστάσεσι τὸ
ἐπισκεπτῆριον τοῦτο διπλοῦται δεκάκις τὸ ὄνομα γράφεται
ἐν τῇ γωνίᾳ ἐπὶ δεξιᾷ προηγουμένης τῆς φράσεως «ὁ μω-
ρότατος ἀδελφός σου», «ὁ ἀνάξιος φίλος σου ὅστις κύπτει
τὸν αὐχένα καὶ προσφέρει τὰ σεβάσματά του» κτλ. Ἡ ὀρ-
θὴ ἐθιμοτυπία εἶναι νὰ ἐπιστρέφωται τὰ ἐπισκεπτῆρια
ταῦτα εἰς τοὺς ἐπισκεπτομένους διότι ὑποτίθεται ὅτι ἡ διὰ
ταῦτα δαπάνη εἶναι μεγάλη πρὸς γενικὴν διανομήν.